

Het paneel en de deur van ds Westhoff.
In „De Heraut” schreef Prof. Kuyper:

Wie de Nieuwe Kerk te Amsterdam bezocht, kan in de deur van de consistoriekamer nog altoos een houten plaat zien, die daar over het paneel is aangebracht als herinnering aan de „paneelzagerij”, waarnaan in 1886 de leiders der Doeleantiebeweging zich zouden schuldig gemaakt hebben.

De heer Rustige meent, dat het tijd is, dat Kerkvoogden der Hervormde Kerk deze herinnering aan den Doeleantijt laten verdwijnen. Er ligt daarin een krenking, zoo meent hij, aan de gedachtenis van een man, die een der grootsten van Nederland is geweest.

We waardeeren dit protest tegen hetgeen niet anders dan een kleinzielighed der kerkvoogden is. Maar overigens is er heusche geen reden voor het nakroost der Doeleantie om met zeker schaamtegevoel dit stukgezagde paneel in de Nieuwe Kerk te aanschouwen. Het staat daar eerder als een gedenkteeken tot wat laffe insinuaties kerkele hartstocht destijds de gemoeeden opzwepen kon. De naam van „paneelzager” aan een berucht individu ontleende, dat door de paneelen der huisdeuren open te zagen, zich toegang wist te verleenen tot de huizen, om daar inbraak en diefstal te plegen, werd sans rime ni raion toegepast op de wettige kerkvoogden, die zich toegang verschaffen tot een vertrek, dat door onwettige handelingen van het Classicaal Bestuur voor hen afgesloten was.

Mr A. F. de Savornin Lohman, op wiens advies dit geschiedde, heeft meermalen openlijk aangeboden de rechtmatigheid der handeling te bewijzen voor elken onpartijdigen rechter. Maar op dit voorstel is men nooit ingegaan.

Een week later kwam in hetzelfde blad ds Rullmann met dit ingezonden stuk:

De heer J. W. Meyer, die tot de niet-geschorsten behoorde, was kerkvoogd en tevens voorzitter van de Bouwcommissie. Als zoodanig gaf hij aan den bouwopzichter, den heer W. C. Beermans, last te zorgen, dat de consistoriedeur, die ds Westhoff wederrechtelijk van een vleugelslot had laten voorzien en waarvan hij steeds gewijze den sleutel meegegenomen had, open kwam. Toen werd een smid gehaald om het slot open te steken. Maar dit bleek onmogelijk vanwege het veerslot, dat aan de binnenzijde aangebracht was. Daarom werd nu de inleglijst, die het rechterdeur omsloot, verwijderd, en vervolgens het paneel uit de deur genomen, om het bedoelde slot te kunnen afschroeven. Maart toen beyond men, dat de binnenzijde der deur gespanserd was met dunne ijzeren platen, op de inleglijsten met schroeven bevestigd. Die weg te slaan was het werk van een oogenblik. Het slot werd toen afgeschroefd en... de deur geopend.

Een zaag is bij deze geschiedenis in 't geheel niet gebruikt. Paneel en zaag hebben elkander niet ontmoet.

Geweld is er zeer zeker gepleegd, maar het is gepleegd door ds Westhoff die zich verstreep aan een anders deur.

Toen nu de president-kerkvoogd dit gepleegde geweld ongedaan liet maken door de deur te doen openen, handhaafde hij slechts zijn onbetwistbaar wettig beheersrecht over de deur van een huis, waarover hij door de gemeente als beheerde was aangesteld.

De z.g. „Kuyper-deur”, die men vreesdelingen bij een bezoek aan de Nieuwe Kerk nog steeds aanwijst, zou men dus met meer recht de „Westhoff-deur” kunnen noemen.

Bezoekers van de Nieuwe Kerk liever nog de gidsen mogen met deze rectificatie rekenen; legenden zijn er genoeg.

De Gereformeerde Studentenbeweging.

Prof. Kuyper zegt in „De Heraut”:

Waaran het ligt, dat er wantrouwen is gekomen, hebben we in het licht wijlen stellen. Daardoor kan het best de weg tot verbetering worden gevonden. En niets zou ons liever zijn dan dat in breedere kring weer ten volle het vertrouwen kon hersteld worden in de Gereformeerde Studentenbeweging.

Ds Kunst meent, blijkens „Geldersche Kb.”:

Er werd berecht, dat het congres is uitnemend geslaagd. Maar wie de verhoudingen kent, weet wel, dat dit volstrekt onjuist is geopgeeld, wanneer men de vraag stellt of het als Gereformeerde congres geslaagd mag heeten.

Een der sprekers heeft, blijkens het onweersproken verslag, een omschrijving gegeven van wat Gereformeerde is, die volstrekt niet voldoet. Het is duidelijk, dat op vele studenten Karl Barth veel meer invloed heeft dan Kuyper en Bavinck en onze Gereformeerde theologen.

Dat is een gevraagd.

Want daardoor komen onze studenten en dus onze als voorgangers al losser te staan tegenover de H. Schrift en ook tegenover de Kerk.

Gereformeerde ouders gaan daarom terecht bezwaar maken tegen het declareren van hun zonen aan der gelijke congressen.

Wij verlangen van onze studenten niet, dat zij gedachteeloos overnemen, wat vorige geslachten hebben voortgebracht.

Voor critisch onderzoek is plaats. Trouwens hun leeftijd brengt er ressia als van zelf toe.

Maar wij vragen wel, dat zij zullen zoeken naar aansluiting aan het historisch gewordene.

Er is onder vele jongeren een critische geest, die onaangenaam aandoet.

Een uit de hoogte vonnis vellen over wat de ouderen hebben gezacht en geoordeld, dat tegenstaat.

Een hoogmoedig optrekken, dat den indruk maakt van podanerie en het air aannemt alsof zij nu eens voor het eerst in deze ouw de zaken wetenschappelijk en onbevooroordeeld zullen onderzoeken.

Om het oordel van het Gereformeerde volk te kommersen, zij zich natuurlijk niet.

Zij scheppen er behalen in om allerlei juist anders te doen dan tot nu gebruikelijk was.

Nu willen we niet generaliseeren en zeggen: zoo zijn de studenten. Maar wel: zoo zijn er.

En die er zijn zoeken leiding te geven.

Ze kunnen niet zwijgen.

Ze trappelen van ongeduld om aan het woord te komen en hun critisch afbrekend werk te doen.

En het is hun inderdaad gelukt om zekere leiding te geven.

Fraternitas, het Gereformeerde studentenblad en de congressen zijn daar ten bewijze.

Daarom waren vele onzer in zorg.

Dat moest op ontbinding uitloopen. Gelukkig hebben de jongens dat zelf ook gevoeld.

Een commissie bestaande uit de drie professoren Grosbeek, Noordzij en Bildersbos zal nu van advies dienen.

Dit laatste schijnt nog niet zeker. Vergis ik me niet, dan moet de uitnoodiging officieel nog eerst geaprobleerd worden, — om nu eens studentenzaken in kerkelijken stijl te bespreken.

Over de Groninger Synode.

Ds Gispen van Scheveningen zegt in „Scheveningsche Kb.”:

Zoo elke Synode een reformatorische was, zoo zouden we vrezen, dat de kerken door dezen overvloed van reformatie spoedig zouden doed, gereformeerd zijn.

Men moet toch isier mensch naar zijn eigen gaven en zijn eigen taak boordelen en God danken voor hetgeen hij door 's Heeren kracht naar zijn roeping heeft mogen tot stand brengen.

Gaat men naar deze methode te werk, die toch waarlijk naar de Schrift en blijk is, dan zal men de Groninger Synode niet met een enkel groot gehoor terzijde stellen en haar het „gewogen en te licht bevonden” met een blik van geringeschermt nageven.

Ook de Groninger Synode heeft met ernst en met behulp de „gewone” kerkele zaken behandeld.

En dat is waarlijk niet van geringe betekenis.

Het Religeus-Socialistisch Congres.

In het „Algemeen Weekblad voor Christendom en Cultuur” schrijft P. Minderna:

Er is niet veel van het haristochtelijke vuur, dat opdaait, wanneer idealen en overtuiging worden vergrind en ten oenemale verworpen door de beste vrienden. Vergis ik mij door te meenen, dat dit vuur eerder brandt bij de socialisten van orthodoxe huize, die tegen verwantten, vrienden en gemeente in moeten volhouden, die in kerkelijk en maatschappelijk leven ooit nu nog als dwazen of vroediers gebrandmerkt worden? In de kritiken van modern protestantisme of van zoogen moderne religie is dat zoo gebeeld anders. Het behoort hier en daar zelfs tot een zekere religieuze standing socialist te zijn. Dit eerste religieus-socialistisch congres heeft mij ongetwijfeld getroffen als een manifestatie van een opkomend getij; maar in de golfslag was mij te warme branding en ik schrijf dat zeker ook aan de genoemde oorzaken toe. Reeds in het uiterlijke toonde zich een zekere genoeglijke rust, een enkele slechts droeg een rode bloem, nergens lachte het rood op voorzitterstafel of in de zaal zijn lach van moedigen aanval. Een oogenblik heb ik de ontroering der massa gevoeld, nl. aan het eind van den wijdingsavond bij het zingen van Dirk Troelstra's lied „Morgenoord”. Wat toch het lied vermag los te roepen!

K. S.

KERKNIEWS.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweetal te:

Amsterdam-Zuid (2e pred. pl.): Dr. C. Bonns te Zwolle en J. Wijmenga te Charlois.

Honswijk: P. Boes te Beekum en K. Hoijerda te Westerlee.

Beroepen te:

Antwerpen: J. W. Esselink te Eindhoven.

Arnhem: B. Ramaker te Ten Post.

Delfshaven (vac. P. Nomus): G. J. Goede te Voorhout.

Deventer (B.): H. de Zwart te Twello.

Dordt: J. L. v. d. Wolf te Kralingen.

Tzum, Hillaard (Fr.) en Anna Jacobapolder: A. Mout, cand., te Rotterdam.

Aangenomen naar:

Ges (De): P. Melles, cand. te Groningen.

Bedankt voor:

Aalsmeer: L. E. Smilde te Haarlem.

Baambrugge: Baambrugge, Gapinge, Kielwiedewe, Oosterzee.

Opende, Vrouwepolder en Waardhuisen: P. Melles, cand. te Groningen.

Boornbergum: H. M. Ploeger te Appelscha.

Katwijk a. Zoo: W. E. Gerritsma te Oudega (Sm).

Middelburg (vac. C. Hamminga): C. W. Keur te Heinkenszand.

Schoonhoven en Fijnaart: D. Bremmer te Brummen-Dest.

terland.

Intrede te:

Oegstgeest: Dr. D. J. v. Katwijk. Tekst 1 Petr. 2:4 en 5. Watergraafsmeer: J. D. Boekhof. Tekst 1 Joh. 5:4b.

Candidaten tot den H. Dienst.

De heer R. J. v. d. Meulen, Theol. cand. te Maasdijk, Noordholt 49, die bij de Gereformeerde Kerken werd herseptarier verklaard, verzoekt me te denken, dat hij voorlopig nog geen beroep in overweging kan nemen wegens voortzetting zijn studie, maar dat hij gaarsen de gemeenten wil dienen in de bediening des Woords.

Præparatorium examen.

De heer J. v. d. Leek is door de Classis Enkhuizen der Gereformeerde Kerken præparatorium goedgekeurd. Met algemeen stemmen is hem toestemming verleend om te staan naast den Dienst des Woords bij de Gereformeerde Kerken in Nederland.

Beroepshuys.

De C. L. A. M. van Payvelde, die zooveel men weet, gerechtigd is tot de bediening des Woords en der Samenleving in de Gereformeerde Kerken in Nederland en missen beroepbaar, verzoekt ons plaatsing van het volgende:

Angezien mij van verschillende zijden de vraag bereikte

of ik mij ook beroepbaar stelde in de Gereformeerde Kerken, wil ik langs dezen weg mededeelen, dat ik bereid ben een eventueel beroep in enige overweging te namen. Mijn adres is Nassaukade 119, te Amsterdam.

Ds Th. D. Prins.

Naar wij vernemen, heeft Ds. Prins, pred. bij de Gereformeerde Kerk te Bolsward, die bij de Classis Bolsward enerzaat heeft aangevraagd, zich mettertijd te Kijpe (Fr.) te vestigen. Den einde de kleine Gereformeerde Kerk aldaar te dienen.

Beroepingswerk.

Na de grenzen tussen de Gereformeerde Kerken en Onderschoot definitief geregeld zijn, zal de Kerk van Onderschoot binnen niet al te langen tijd het beroepingswerk in hand nemen. Op de laatst gehouden vergadering van de Classis Hoornseveen is voor het houden van een pastoor door de Kerk van Onderschoot den morelen steen gevraagd en verkregen.

Emeritaat Ds. F. C. van Dorp.

De Classis Enkhuizen heeft approbatie verleend aan het voorstel van de Gereformeerde Kerk van Andijk, om met ingang van 1 Dec. a.s. emeritaat te verleiden aan Ds. F. C. van Dorp, predikant te Andijk.

Een jubileum.

De Evangelisatie der Gereformeerde Kerken te Roosendaal zal binnenkort 25 jaren bestaan. Deze Evangelisatie werd opgericht door wijlen Ds. H. J. Binnema te Tilburg. Eens werd in een kamer vergaderd, totdat in 1917 het hulpgenootschap tot een aardig kerkje werd verhouwd.

Dit jubileum zal D.V. 16 Januari e.v. worden herdacht. Ds. J. Smeik, van Zevenbergen en Ds. L. G. Goris van Amersfoort, vroeger consulent te Roosendaal, hopen daarbij het woord te voeren.

De Pastorie van Nijmegen.

De Officier van Justitie bij de Rechthuiskantoor heeft, maar de N. R. C. meldt, in zake de Kerkelijke kwessie te Nijmegen e.a. concludéerd tot niet-in-wilting van het verzoek van Ds. S. P. Vermeer, voormalig predikant der Gereformeerde Kerk aldaar, om den Kerkeraad van de Gereformeerde Kerk aldaar in vrijwaring op te roepen omdat hij zijn recht, om in de pastorie te blijven wonen, ontwekt aan de bevoegdheid van den Kerkeraad in het Hersteld Verbond van het verzoek van dezen Kerkeraad om in het proces tussen beiden te mogen komen.

GEREF. KERKEN IN HERSTELD VERBOND.

Intrede te:

Amsterdam-Zuid: W. F. v. Dijk. Tekst Hand. 23:22 en 23.

Door de Classis van hoornbediende Kerken is in zake de vraag om een officieel een naam der Kerken thans en andere Commissie benoemd, en wel bestaande uit Ds. H. C. van den Brink, Dr. J. G. Geelkerken en Mr. H. Semplius.

CHR. GEREFORMEERDE KERK.

Tweetal te:

Dokkum: J. Hovius te Sneek en C. v. d. Zaal te Den Helder.

Beroepen te:

Noordeloos: J. Reesink te Aalten.

Rozenburg: W. F. v. d. Kooij. Em-pred. te Delft.

Aangenomen naar:

Nieuwe-Pekela: J. Hovius te Sneek.